

عنوان مقاله:

بررسی ویژگی های پایداری در معماری بومی آذربایجان شرقی (نمونه موردی: خانه قدکی شهر تبریز)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

فرزاد تائبی - کارشناسی ارشد رشته معماری، آموزش عالی پیام گلیپگان

خلاصه مقاله:

معماری بومی در هر اقلیم با محیط پیرامون خود هماهنگ بوده و در تمامی خرد اقلیم ها، فرمت و کالبد معماری از کل تا جزء در راستای پاسخگویی به شرایط محیطی و به منظور آسایش و راحتی انسان، شکل گرفته است. در این راستا، حفظ ساختماندر برابر سرمای محیط و استفاده بهینه از نور خورشید به عنوان منبع گرما در نواحی سرد کشورمان، همواره الویت طراحیمعماران سنتی این مناطق بوده است. ارزیابی نقشه ها و مشاهدات میدانی صورت گرفته از جداره ها و بازشوها، فرم حیاط، ورودحداکثری نور و حداقل اتلاف حرارتی، ورودی و خروجی ساختمان قدکی تبریز به عنوان نمونه موردی در این پژوهش و همچنینجهت قرار گیری این ساختمان نسبت به نور خورشید و ... نشانگر این است که این خانه معیارهای پایداری را در بین ساختمانهای سنتی هم دوره خود داشته که می تواند الهام بخش ساختمان های جدید با فناوری های نوین و برگرفته از معماری بومیخانه های سنتی باشد. لذا با توجه به بررسی هایی که در زمینه معماری پایدار و اصول و معیارهای پایداری قرن حاضر و ویژگیهای معماری سنتی ایران انجام گرفت، مقایسه ای میان معیارهای پایداری و ویژگی های طراحی در معماری سنتی خانه قدکیدر تبریز در این پژوهش صورت گرفت و این نتیجه حاصل شد که اصول و روش هایی منطقی در طراحی بنای سنتی خانه قدکیتبریز به کار رفته که قابل تعمق بوده و قابل تطابق با معیارهای پایداری در قرن حاضر است. در این مقاله از روش تحقیقتوصیفی- تحلیلی استفاده شده و از مطالعات کتابخانه ای و مشاهدات میدانی جهت رسیدن به روش تحقیق بهره برده شده است.

کلمات کلیدی:

پایداری، معماری پایدار، معماری بومی، خانه قدکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1039337>

